

ת"פ 46294/03/13 - מדינת ישראל נגד אחמד זיוד- נדון, אשרף חוסין

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 46294-03-13 מדינת ישראל נ' זיוד
ואח'
מ"ת 46313-03-13
02 נובמבר 2017

בפני כב' השופטת הבכירה, שירלי דקל נה
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. אחמד זיוד- נדון
2. אשרף חוסין

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד שרית מרום

נאשם 2 וב"כ: עו"ד שפיק דרבאשי

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

(בעניינו של נאשם מספר 2)

לאור הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, אני מרשיעה אותו בעבירות המיוחסות לו:

כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952,

הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

ניתנה והודעה היום י"ג חשוון תשע"ח, 02/11/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת בכירה

עמוד 1

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

(בעניינו של נאשם מספר 2)

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 21/3/2013, הבחינו השוטרים בבני מיעוטים אשר פתחו במנוסה מאתר בניה במקום, ובהם נאשם זה והנאשם הנוסף בתיק. ובהמשך לכך, הבחינו בנאשם, שהסתתר באתר הבניה.

ב"כ המאשימה טענה כי בעברו של הנאשם הרשעה בעבירה של הפרת הכרזת שטח סגור מבית משפט צבאי שומרון, בגינה הושת עליו מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס, אך לא ניתן להפעיל את המאסר המותנה מאחר שמדובר בבימ"ש צבאי. אולם, ניתן ללמוד מכך שאין זו הרשעתו הראשונה של הנאשם והוא לא נרתע מההליכים המשפטיים שהתנהלו נגדו.

ב"כ המאשימה טענה כי אין לזקוף לזכותו של הנאשם את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, שכן הנאשם לא התייצב לדיונים, ההליכים הותלו על מנת לעצרו וחודשו אך לאחר שאותר.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין חודש ועד שישה חודשי מאסר וענישה נלווית, ועתרה להשית על הנאשם עונש במסגרת המתחם שיכלול מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

כמו כן, הפנתה ב"כ המאשימה לגזר הדין שניתן בעניינו של נאשם 1, שבמסגרתו בית המשפט התחשב בנסיבותיו המיוחדות של אותו נאשם, כשאינן הדבר כך גם בעניינו של נאשם זה.

ב"כ הנאשם טען כי קיימות לנאשם נסיבות מיוחדות, הכוללות הן את העובדה שהוא מחזיק באישור מטעם מנהלת התיאום והקישור האזרחי מיום 5/6/2017, לפיו הותר לו להיכנס לתחומי קו התפר לצורך תעסוקה, עובדה המלמדת על כך שעבר את המסננת הביטחונית. כמו כן, טען ב"כ הנאשם שהעובדה שהנאשם לא הגיע לדיונים המשפטיים נבעה מכך שמעסיקו הטעה אותו, כשמסר לו שההליך המשפטי בעניינו הסתיים והכל על מנת להתחמק מתשלום שכרו, השכר אותו היה חייב לו.

כמו כן, ב"כ הנאשם טען כי אמו ובנו של הנאשם סובלים מבעיות בריאותיות, אך לא הציג מסמכים תומכים. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בכך שחולט סך של 4,000 ש"ח שהופקד על ידי הנאשם.

לנוכח כל האמור, ב"כ הנאשם טען שאין לאבחן בין עניינו של נאשם זה לעניינו של נאשם 1, ולגזור עליו את העונש כפי שהושת על נאשם 1.

מעובדות כתב האישום בהם הודה הנאשם עולה כי שהה בישראל שלא כדין וכשהבחין בשוטרים נמלט מהם והסתתר, בניסיון להכשילם במילוי תפקידם.

כניסה לישראל שלא כדין וללא קבלת היתר פוגעת בערך החברתי של זכות המדינה לקבוע מי ייכנס לתחומיה. הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה מעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, הינה פגיעה בסדרי החוק והשלטון וביכולתם של גורמי האכיפה לבצע את תפקידם.

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן מובילה למסקנה כי הנאשם פגע בערכים המוגנים באופן משמעותי, שכן נכנס לישראל שלא כדין וביודעין, ונמלט מהשוטרים. עם זאת, הפגיעה אינה ברף הגבוה, שכן מהעובדה שהנאשם נמצא באתר בניה, ניתן ללמוד שנכנס לישראל לצרכי עבודה.

בחינתך מדיניות הענישה הנוהגת בתחום עבירות של כניסה לישראל שלא כדין עם העבירה הנלווית של הפרעה לשוטר, מעלה כי הוטלו על הנאשמים עונשים שונים הכוללים בדרך כלל מאסר בפועל.

על פי הפסיקה, כשנאשם ביצע עבירות נוספות על עבירת השב"ח - יש להעלות את הרף העליון של מתחם העונש שנקבע בהלכת אלהרוש.

לאור כל האמור והפסיקה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות דנן בנסיבותיהן נע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, ולא עלה מטיעוני הצדדים כי יש מקום לחרוג ממתחם זה לקולא או לחומרא.

כמצוות המחוקק בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש לקחת בחשבון את התקיימות הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובכללן ההודאה ולקיחת האחריות של הנאשם.

כמו כן, יש לקחת בחשבון שלנאשם עבר פלילי בעבירה דומה של הכרזת שטח סגור, משנת '09, בגינה ניתן גזר דין על ידי בית משפט צבאי שומרון, מיום 18/11/2009, לפיו הושת על הנאשם מאסר בפועל למשך 45 ימים, מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 5 שנים וקנס. אולם לא ניתן להפעיל תנאי זה, שכן הוטל בגין העבירה בה הורשע ולא בגין העבירה דנן, וכן הושת על ידי בית משפט צבאי.

אשר להתנהלות הנאשם במסגרת ההליכים המשפטיים, לפיהם לא התייצב זמן רב לדיונים, ניתן היה לראות בכך נסיבה לחומרא. ברם, נוכח ההסבר שנתן הנאשם לסיבות אי התייצבותו, לא אזקוף זאת לחובתו. בחלוף הזמן ניתן להתחשב לקולא, שכן נמצאנו למדים שבמהלך התקופה שחלפה מאז שנת 2013 לא חזר וביצע עבירות דומות, ואף קיבל היתר תעסוקה.

כמו כן, יש להתחשב בעקרון אחידות הענישה, שכן ביום 11/7/2017 נגזר דינו של נאשם 1 ובמסגרתו הושת עליו מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך שנתיים, וקנס בסך 2,000 ש"ח.

נכון שבית המשפט, באותו גזר דין, התחשב בנסיבות המשפחתיות של הנאשם, שהנו נשוי ואב לשני ילדים, אשתו בהריון

והוא נכנס לישראל, לדבריו, כדי לממן ניתוח לו נזקק אביו באותה עת.

יחד עם זאת, גם לנאשם זה נסיבות דומות, שכן הוא אב לחמישה ילדים, כולם קטנים, מגיל 3 ועד 10, ולדבריו לבנו ולאמו בעיות רפואיות.

לאחר ששקלתי את כל הנסיבות, לא מצאתי מקום לחרוג מעקרון אחידות הענישה, אף כי מדובר לטעמי בענישה מקלה.

אשר על כן, אני וגוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שנתיים מהיום כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.

(ב) קנס כספי בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1/12/17.

לבקשת הנאשם, יקוזז הקנס מסכום שהופקד על ידי הנאשם, וככל שהופקד, בבש"ע 16415-08-17, וזאת באין מניעה חוקית, לרבות עיקולים.

(ג) הנאשם יחתום על התחייבות בסך של 2,000 ₪ שלא יעבור בתוך שנתיים מהיום כל עבירה על חוק הכניסה לישראל. לא תחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר למשך 7 ימים.

הנאשם יפנה למזכירות בית-המשפט לקבלת שובר לתשלום הקנס וחתימה על ההתחייבות.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום י"ג חשוון תשע"ח, 02/11/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת בכירה

